

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 2 maart 2012 in zaak nr. 11/31820 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 mei 2010 heeft de minister van Justitie de vreemdeling ongewenst verklaard.

Bij besluit van 6 september 2011 heeft de minister voor Immigratie en Asiel het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 maart 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 maart 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 3:41, eerste lid, van de Awb, voor zover thans van belang, geschiedt de bekendmaking van besluiten die tot een of meer belanghebbenden zijn gericht door toezending of uitreiking aan hen.

Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, van de Awb vangt de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift aan met ingang van de dag na die waarop het besluit op de voorgeschreven wijze is bekendgemaakt.

Ingevolge artikel 6:11 van de Awb blijft ten aanzien van een na afloop van de termijn ingediend bezwaar- of beroepschrift niet-ontvankelijkverklaring op grond daarvan achterwege indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.

Ingevolge artikel 67, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt, indien de bekendmaking van de beschikking, waarbij de vreemdeling ongewenst wordt verklaard, geschiedt door toezending, van de beschikking mededeling gedaan in de Staatscourant.

Ingevolge artikel 69, eerste lid, van de Vw 2000, voor zover thans van belang, bedraagt de termijn voor het indienen van een bezwaarschrift vier weken.

Volgens onderdeel A5/3.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000), voor zover thans van belang, wordt, indien uitreiking van de beschikking waarbij de desbetreffende vreemdeling ongewenst wordt verklaard niet aan hem in persoon kan plaatsvinden, de beschikking per aangetekende brief gezonden aan zijn laatst bekende adres, wordt een afschrift aan de gemachtigde gezonden, zo die er is, en vindt tevens publicatie van de beschikking in de Staatscourant plaats. Indien uitreiking van de beschikking aan de desbetreffende vreemdeling in persoon niet kan

plaatsvinden en bekend is dat die vreemdeling niet langer op het laatst bekende adres woont, wordt de beschikking aan de in Nederland kantoor houdende gemachtigde gezonden, zo die er is, en wordt van de beschikking mededeling gedaan in de Staatscourant. Indien zodanige gemachtigde er niet is, niet bekend is of stelt niet langer gemachtigde te zijn, wordt volstaan met de bekendmaking van de beschikking door mededeling ervan in de Staatscourant.

2.2. In de grieven, in samenhang gelezen en samengevat weergegeven, klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de omstandigheid dat het besluit van 17 mei 2010 niet-aangetekend is verzonden, niet aan de bekendmaking ervan af doet, nu dit een in beleid geformuleerde aanvulling is die pas relevant zou zijn indien de verzending zou worden betwist en dat de minister het bezwaar dan ook terecht niet-ontvankelijk heeft verklaard. Daartoe voert de vreemdeling aan dat de minister, door het besluit niet-aangetekend te verzenden, in strijd met artikel 4:84 van de Awb niet heeft gehandeld overeenkomstig zijn in voormeld onderdeel van de Vc 2000 vervatte beleid, dat het besluit de vreemdeling eerst op 19 januari 2011 heeft bereikt nadat hij door de Belgische politie een aantal uren was opgehouden voor onderzoek en hij naar aanleiding daarvan de Immigratie- en Naturalisatiedienst om toezending van het besluit had verzocht en dat hij vervolgens tegen het besluit tijdig bezwaar heeft gemaakt.

2.2.1. De vreemdeling betoogt met juistheid dat de minister, in geval van verzending van het besluit naar het laatst bekende adres, gehouden is het besluit overeenkomstig onderdeel A5/3.3 van de Vc 2000 per aangetekende post te verzenden. Voor de opvatting van de rechtbank, dat aangetekende verzending slechts van belang is indien de verzending van het besluit wordt betwist - en niet, zoals in het voorliggende geval, slechts de ontvangst ervan - biedt voormeld onderdeel van de Vc 2000 geen aanknopingspunten. Nu het besluit in beginsel wordt bekendgemaakt door uitreiking in persoon en eerst indien dit niet mogelijk is tot toezending ervan wordt overgegaan, strekt de aangetekende verzending van het besluit er kennelijk mede toe te verzekeren dat het besluit de desbetreffende vreemdeling daadwerkelijk bereikt. Nu de minister in strijd met zijn beleid het besluit niet-aangetekend heeft verzonden, de vreemdeling heeft betoogd dat het besluit hem eerst op 19 januari 2011 heeft bereikt en hij alsnog bij brief van 1 februari 2011 bezwaar heeft gemaakt, heeft de minister ten onrechte geen aanleiding gezien om de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten.

De grieven slagen.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 6 september 2011 van de minister voor Immigratie en Asiel alsnog gegrond worden verklaard. Het bestreden besluit komt wegens strijd met artikel 6:11 van de Awb voor vernietiging in aanmerking.

2.4. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 2 maart 2012 in zaak nr. 11/31820;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de minister voor Immigratie en Asiel van 6 september 2011, kenmerk 6320-13-4884;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VI. gelast dat de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel aan de vreemdeling het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 384,00 (zegge: driehonderdvierentachtig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

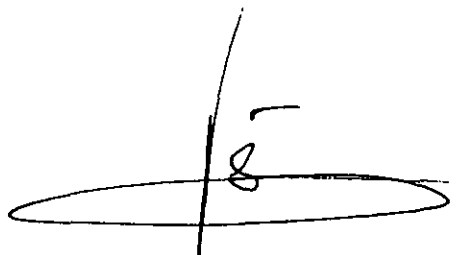
w.g. De Groot
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 augustus 2012

210.

Verzonden: 28 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser